

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3198/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VII.45.018/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Szepesházi Péter ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VII.45.018/2024/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 106.K.703.591/2022/32. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, azoknak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe, a XV. cikk (1) bekezdése első mondatába (a törvény előtti egyenlőség) és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseibe ütközésére hivatkozással.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott bírósági iratok alapján az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Budapest Főváros Kormányhivatala (a továbbiakban: alperes) az indítványozó mint felperes állapot rosszabbodásra hivatkozással előterjesztett kérelmére indult eljárásban 2022. július 21-én kelt határozatával a felperes rehabilitációs ellátását 2022. augusztus 1. napjával – a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 2. § (1) bekezdése, a 10. § (2) bekezdés e) pontja, és (3) bekezdése alapján – megszüntette. Döntésének indokolásában kifejtette, hogy a komplex minősítés eredménye szerint a felperes állapotában olyan tartós javulás következett be, amely alapján már nem minősül megváltozott munkaképességű személynek, egészségi állapota meghaladja a 60 %-os mértéket.

- [4] 2.2. Az indítványozó mint felperes az alperesi határozat ellen keresettel élt, kérve annak megsemmisítését, valamint annak megállapítását, hogy a 2022. június 8-tól egészségi állapota 50 százalék vagy annál kisebb mértékű, C2 minősítésű kategóriába tartozik, nem rehabilitálható, felülvizsgálata nem szükséges. Kifogásolta, hogy az alperes több betegségét figyelmen kívül hagyta, vagy alulértékelt, emiatt tévesen határozta meg az egészségi állapota mértékét, továbbá hivatkozott arra is, hogy a határozatból nem állapítható meg, hogy a szakértői bizottság milyen kritériumok és súlyossági fokozatok figyelembevételével állapította meg az egészségkárosodásait, figyelemmel a komplex minősítésre vonatkozó részletes szabályokról szóló 7/2012. (II. 14.) NEFMI rendelet alkalmazására.
- [5] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az indítványozó mint felperes keresetét elutasította. Megvizsgálta, hogy a keresetben hivatkozottak szerint az alperes megsértette-e a tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségét, valamint jogszerűen állapította-e meg, hogy a felperes az egészségügyi állapota alapján nem minősül megváltozott munkaképességű személynek. A bíróság megállapította, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértés nem történt, a rendelkezésre álló bizonyítékok, a közigazgatási eljárásban beszerzett szakvélemény, valamint a perben kirendelt szakértő aggálytalan szakvéleménye alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó mint felperes rehabilitációs ellátásra való jogosultságának azon feltétele, miszerint az egészségügyi állapota nem több mint 60 százalék, a közigazgatási eljárásban beszerzett komplex bizottsági véleménnyel egyezően nem áll fenn, ezért az alperes jogszerűen szüntette meg az eljárást.
- [6] Az indítványozó mint felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelemmel élt, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes határozatának megsemmisítését, az alperes új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, míg másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okaként a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pontjának *aa)*, *ab)*, *ad)* alpontjait jelölte meg.
- [7] A Kúria végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát megtagadta. A Kúria végzésének indokolása szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alapján történő befogadására azért nem látott lehetőséget, mert a felperes azzal összefüggésben a befogadhatóság körében nem mutatta be, hogy a jogerős ítéletben foglalt döntés kapcsán a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében konkrétan miért látja a felperes indokoltnak a felülvizsgálati kérelem befogadását. Erre nézve nem mutatta be, hogy a perben milyen vitás jogkérdés merült fel, amelyben a bírói gyakorlat nem egységes, illetve annak egysége a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna vagy a jogegység megbomlásának a veszélye fenyegetne. Nem tárt fel továbbá a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését, kúriai iránymutatást igénylő problémát.

- [8] Míg a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* pontjára tekintettel történő befogadását a Kúria szintén nem látta indokoltnak. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy a megváltozott munkaképességű személyek egészségi állapota komplex felülvizsgálatával kapcsolatos kérdéseket, így a komplex szakértői véleménnyel kapcsolatos követelményeket is számos esetben vizsgálta, azzal összefüggésben széleskörű gyakorlattal rendelkezik. A perbeli ügy nem minősül nagy számban előforduló új típusú ügynek. A felperes sem a joggyakorlat egységére és továbbfejlesztésére, sem arra vonatkozóan nem adott elő indokolást, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása az egyedi tényállású ügyön túlmutató, különös súlyú, illetve jelentőségű, a jogalanyok széles körét érintő jogkérdés eldöntése érdekében szükséges lenne. Emellett azt is kiemelte, hogy az a körülmény, hogy a felperes az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelésével, az egészségi állapota mértékének megállapításával nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető releváns körülményként.
- [9] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti befogadási okkal összefüggésben, amely a kérelmező alapvető eljárési jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárési szabálysértésre alapozottan teszi lehetővé a felülvizsgálatot, az alábbiakat állapította meg. A felperes a felülvizsgálati kérelmében az egészségi állapota mértékével kapcsolatos, a bíróság által kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményében foglaltak bíróság általi értékelését vitatta. Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Kúria elsősorban joggyakorlat-egységesítő, és fejlesztő tevékenységet folytat, ezért a felülvizsgálat csupán jogkérdésre irányulhat, így a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. Utalt továbbá arra, hogy a tényállás megállapításának és a bizonyítékok értékelésének felülmérlegelésére csak kivételes esetben, súlyos eljárési szabályszegés esetén van lehetőség. Emellett a jogerős ítélet jogszerűségének, bizonyítékok értékelésének és az indokolás megfelelő kimunkálásának vizsgálata érdemi felülvizsgálat, így az nem a befogadás körébe tartozik. Azt is kiemelte, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről csak a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban foglalhat állást. Ugyanakkor a Kp. 118. §-ának speciális keretei között annyit mégis megállapított, hogy a perbeli esetben az elsőfokú bíróság a tényállást az ügy eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta, a bizonyítékokat egyenként és összességükben a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékelte, ítéletében a döntéshozatalhoz szükséges tényállás megállapítása alapjául szolgáló bizonyítékokat ismertette, azok értékeléséről számot adott. Utalt arra is, hogy a felperes iratellenesen hivatkozott a felülvizsgálati kérelemben arra, hogy az elsőfokú bíróság alapjogi jogsértéssel hozta meg a döntését. A Kúria végzésének indokolása kitért arra, hogy a jogerős ítélet részletes

indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a bíróság az ügyet milyen bizonyítékok alapján bírálta el, logikus magyarázattal szolgált a beszerzett igazságügyi szakértői vélemény elfogadásáról, valamint a jogerős ítélet indokolása követhető, logikus levezetést tartalmaz, iratellenesség nem állapítható meg, az ítélet megfelel a felperes által hivatkozott, bírói döntésekkel kapcsolatos hazai és nemzetközi követelményeknek. A felperes nem valószínűsítette, hogy a bizonyítékok, a szakértői vélemény értékelése kirívóan okszerűtlen, ezért nem támasztja alá az érdemi döntésben foglaltakat. A Kúria utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróságnak a keresettel támadott határozat jogszerűsége tárgyában kellett döntést hoznia, ezért a peres eljárás keretein kívül esik és a perben nem vizsgálható a 2012. évi kirendelt szakértő szakvéleményének és a 2018. év vonatkozásában a kiegészítő szakvéleménynek a jogszerűsége. Ezért önmagában az a körülmény, hogy a felperes a bizonyítás eredményének jogerős ítélet szerinti mérlegelésével nem ért egyet, és a bizonyítékok újraértékelésével lényegében saját álláspontja elfogadását kéri, nem megfelelő ok a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja alapján történő befogadásához.

- [10] 3. Az indítványozó az Alkotmánybírósághoz benyújtott, az Alkotmánybíróság főtítkárának hiánypótlásra történő felhívására kiegészített indítványában az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában a felülvizsgálati bíróság végzése, valamint az elsőfokú bíróság jogerős ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte. Nézete szerint a kifogásolt bírósági döntések sértik az Alaptörvény XV. cikke (1) bekezdésének első mondatát (törvény előtti egyenlőséget), valamint az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog sérelmét, a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának a tisztességes tárgyaláshoz való joga, a bírósághoz fordulás joga, az önkényes mérlegelés tilalma részjogosítványait sérti, továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog sérelmét eredményezi.
- [11] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz előzményi ügyének, valamint annak befogadási feltételei fennállásának egyenkénti ismertetését követően indokolásként előadta, megemlítve az Alkotmánybíróság alkotmányi tulajdonvédelemmel összefüggő gyakorlatát, hogy az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti sérelme azért következett be, mert a peresztesség befolyásolta a panaszosi fizetési kötelezettséget, a perköltség-teljesítési kötelezettséget, ezek végrehajthatóságát, a vagyoni hátrány pedig sérti a tulajdonhoz való jogát, ideértve a további alaptörvény-ellenesen alacsony ellátást.
- [12] Az önkényes mérlegelés tilalmának sérelmével összefüggésben az indítványban egyenként megjelölte, hogy a jogerős ítélet pontosan melyik oldalán szereplő állításait véli ellentétesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, az ellentétes döntés nézete szerint az általa megjelölt oldalakon az abszurditásig menően illogikus következtetések, amik önkényes mérlegelést valósítanak meg. Emellett a közigazgatási hatóság és a perbeli bírósági szakértői szakvélemény aggályos, hiányos,

homályos, ellentmondásos (a jogszabályokkal, a bizonyítékokkal alátámasztott tényekkel, és önmagával is) amely sérti a hatékony jogorvoslathoz való jogot, valamint az ésszerű, indokolt bizonyításhoz való jogot is. Az indítványozó hivatkozása szerint a hatóság döntése annak orvosolhatatlansága okán a bíróság is jogszabálysértést követett el, melyeket egyenként megjelölt. Nézete szerint azzal, hogy a bíróság jogszabálysértést követett el, átlépi az alkotmányos bírói független, szabad mérlegelés elvét, ezzel önkényes mérlegelést valósít meg, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése (tisztességes eljáráshoz való jog, érdemi jogorvoslathoz való jog, bírósághoz fordulás joga, önkényes mérlegelés tilalma megszegésén keresztül) sérült. Az Alaptörvény XV. cikke (1) bekezdése (1) mondatát is sértve ezzel, a diszkrimináció tilalma miatt. Részletesen megjelölte továbbá az indítványozó, hogy mely el nem késett kereseti és felülvizsgálati indokait véli érdemben teljes mértékben elbírálatlannak, amelyet szintén diszkriminációként értékelt. Álláspontja szerint mindezek a jogorvoslati jogától való teljes elzárását eredményezték. Az indítvány emellett megemlíti az Emberi Jogok Európai Egyezményének 2. és 6. cikk 1. bekezdését a jogállamisággal összefüggésben, valamint az EJEB tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos több döntését.

- [13] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban jár el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [14] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az indítvánnyal szemben támasztott törvényi követelményeknek. Erre nézve a következőket állapította meg.
- [15] 4.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az alapügyben hozott törvényszéki ítélet, valamint a kúriai végzés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésének a törvényszéki jogerős ítélet tekinthető.
- [16] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési

jogkörben hozta meg {erre nézve lásd pl.: 3095/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [34-35]}.

- [17] Az indítványozó jelen ügyben a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal határidőben nem támadta meg, ugyanakkor a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ab)*, valamint *ad)* alpontjai szerinti befogadhatósági ok fenn nem állása miatt megtagadó végzése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Erre tekintettel a Kúria végzésén keresztül a jogerős törvényszéki döntés állított alaptörvény-ellenessége vizsgálható jelen eljárásban.
- [18] 4.2. Az Abtv. 27. §-a alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [19] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó indítványát határidőben benyújtottnak kell tekinteni.
- [20] Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VII.45.018/2024/2. számú végzése a bírósági eljárást befejező, jogorvoslattal nem támadható döntésének alkotmányossági vizsgálatát kérte, amely ellen fellebbezésnek vagy további felülvizsgálatnak nincs helye, továbbá az indítványozó az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott, ezért az alkotmányjogi panasz e tekintetben is megfelel az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége, mivel saját, egyedi ügyével összefüggésben (rehabilitációs ellátás megállapításával kapcsolatos határozat felülvizsgálata iránt indított ügyben felperes [27. § (2) bekezdés *a)*-*c)* pontjai] volt) terjesztette elő alkotmányjogi panaszát, fennáll.
- [21] 4.3. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványi kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt további követelményeinek nem tesz maradéktalanul eleget. Az indítvány tartalmazza: *a)* azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §) *b)* az eljárás megindításának indokát (az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt bírói döntések az Alaptörvényben biztosított jogait sértik); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntéseket; *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit]; *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a

támadott bírósági döntések alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat. Azonban az indítvány az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, a XV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában nem kapcsolta össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény fenti rendelkezéseit a támadott bírói döntésekkel {például: 29/2021. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [21]}. Így az ezen részükben nem felel meg a határozottság fent idézett Abtv. 52. § (1b) bekezdése b), valamint e) pontjaiban foglaltaknak, ami az alkotmányjogi panasz eljárásban az érdemi vizsgálat akadályát képezi.

- [22] Ugyanakkor az indítványnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmét állító részében megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy töretlen gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik. Tárgyát tekintve a bírói, illetőleg hatósági döntésekre terjed ki, tartalma szerint pedig az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét érti alatta. Így az említettek okán az Alkotmánybíróságnak következetes a gyakorlata arra nézve, hogy a felülvizsgálat(i eljárás) – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való joggal nem hozható összefüggésbe {erre nézve lásd: 3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [24]}.
- [23] 4.4. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító részében megfelel-e az Abtv. 29. §-a szerinti feltételeknek.
- [24] A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő, Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17] - [18]}.
- [25] Ugyanakkor a 3459/2022. (X. 28.) AB végzés – utalva a 3309/2022. (VI. 24.) AB végzésében foglaltakra {Indokolás [29]} – hangsúlyozta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz eljárásban az Alkotmánybíróság feladata nem az, hogy az alkotmányjogi panasz alapját képező eljárás tény-és jogkérdéseit vizsgálja felül,

hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól {Indokolás [16]}.

- [26] Az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti sérelmét több okból állította, nézete szerint az említett alapjog részjogosítványaiként sérült az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga, a bírósághoz fordulás joga, továbbá az „önkényes mérlegelés tilalma”.
- [27] Az Alkotmánybíróság vizsgálata során megállapította, hogy az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben kizárólag a bizonyítási eljárás – indítványozó által vélt hiányosságát, a bizonyítékok téves és önkényes értelmezését, valamint magának a szakértői véleménynek az aggályos voltát állította, továbbá vélt jogszabálysértésekre hivatkozott. Ezekkel összefüggésben megállapította, hogy a bíróságok a jogerős ítéletével, valamint a Kúria felülvizsgálati végzésével meghozott döntéseket részletesen megindokolták, azokban kirívó, önkényes értelmezés nem volt megállapítható. Emellett az Alkotmánybíróság azt is érzékelte, hogy az indítvány valójában az alkotmányjogi panasz alapját képező eljárás tény- és jogkérdéseit kívánja az Alkotmánybíróság által felülvizsgáltatni. Annak indokolása tartalma szerint kizárólag a bíróságok által megállapított tényállási elemek cáfolatára, illetve felülbírálatára korlátozódik.
- [28] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi – vélt, vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb eszközzel már nem orvosolható {lásd például: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [55], 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [29] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, az eljáró bíróságok tényállás-megállapításának, bizonyíték-értékelésének, illetve a bizonyítási eljárás látszólagos elmaradásának, továbbá ezzel összefüggő jogalkalmazásának helytállóságát vitatva. Így az indítványozó alkotmányjogi panasza valójában a jogerős bírósági és a felülvizsgálati bíróság

döntésének felülbírálatára irányul. Így jelen ügyben érdemi vizsgálatra okot adó körülmény nem merült fel.

- [30] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmével összefüggésben nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi kérdésként lehetne értékelni, illetve amely a megsemmisíteni kért bírói döntések érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességét vetné fel, ami az alkotmányjogi panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolttá tenné. Ezért az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltétel nem áll fenn.
- [31] 5. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjai, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2025. március 4.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró